

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาเรื่องเพศของมนุษย์เรานั้นมีมาตั้งแต่สมัยโบราณ ซึ่งในสมัยก่อนนั้นเป็นการศึกษาเกี่ยวกับรากฐานธรรมชาติทางเพศอันมีอยู่ในบุคคลและสัตว์ ในสมัยก่อนเรื่องเพศ (sex) มีความหมายอยู่เพียงอย่างเดียว คือ ความรู้สึกอยากสืบพันธุ์ ต่อมาเมื่อวิทยาศาสตร์เจริญก้าวหน้า เรื่องเพศ (sex) ก็กลายเป็นปัญหาสำคัญของสังคมเป็นที่สนใจและมีการค้นคว้าอย่างกว้างขวาง และได้เผยแพร่ออกสู่ปวงชนโดยไม่เลือกวัย¹ ซึ่งจะก่อให้เกิดผลดีหรือผลเสียแก่สังคมอย่างใดนั้นเป็นเรื่องที่น่าสนใจและน่าคิด เพราะปัญหาเรื่องเพศนี้เพิ่งจะมีการค้นคว้ากันอย่างจริงจังภายในระยะ 10 ปีที่ผ่านมาเอง นับว่าเป็นเรื่องไม่น่าเชื่อ ทั้งนี้เพราะศาสนา ประเพณี และวัฒนธรรมในสังคมของมนุษย์ถือกันมาแต่โบราณกาลว่า การพูดเรื่องเพศเป็นบาปและหยาบคาย ทั้ง ๆ ที่เป็นศาสตร์ที่สำคัญไม่ว่าชายหรือหญิงจะต้องประสบ และมีทั้งความฉีกหวังและสมหวังอยู่ตลอดเวลา

ในสมัยปัจจุบัน เรื่องเพศมีส่วนสำคัญต่อชีวิตประจำวันอย่างยิ่ง ถึงกับมีผู้เสนอว่า ควรให้เยาวชนได้มีความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับเรื่องนี้ โดยกระจายความรู้เรื่องเพศมาสู่เยาวชนในรูปของเพศศึกษา ในบางประเทศทางเหนือของยุโรปมีการให้ความรู้เรื่องเพศทางภาพยนตร์ หนังสือ เอกสาร และวารสารต่าง ๆ อย่างเสรี ผลปรากฏว่า คดีข่มขืนน้อยลงจนไม่มี² ทั้งนี้จึงทำให้คนหันมาสนใจเรื่องเพศอย่างมาก จนกระทั่ง

¹วิท อิททิกุล, "ก้นหาของมนุษย์," เพศศึกษาและปรัชญา, ปีที่ 1 เล่มที่ 6 (สิงหาคม, 2516), หน้า 61.

²เรื่องเดียวกัน, หน้า 62.

มีคำถามขึ้นว่า "ควรจะมีการสอนเพศศึกษาในโรงเรียนหรือไม่ ?" จากวารสาร
 รามาธิบดี³ ได้ตีพิมพ์การอภิปรายของนายแพทย์หลายท่าน เกี่ยวกับการสอนเพศศึกษา
 ในโรงเรียน ทุกท่านมีความเห็นตรงกันว่า ควรจะสอนเพศศึกษาในโรงเรียน เพื่อเตรียม
 เด็กให้มีความรู้ที่จะออกไปเผชิญกับปัญหาเรื่องเพศ และจะได้แก้ไขได้ถูกต้อง นอกจากนี้
 นี้เพศศึกษายังช่วยแก้ปัญหาเรื่องลูกไม่มีพ่อ ปัญหาการทำแท้งที่ผิดกฎหมาย ปัญหาการ
 ตั้งครรภ์ในวัยเรียน และปัญหาพฤติกรรมทางเพศอื่น ๆ อันไม่พึงประสงค์ของสังคมไทย
 อาจจะกล่าวได้ว่า ถึงเวลาแล้วที่เราควรที่จะสอนเพศศึกษาในโรงเรียน เพื่อให้เด็กทุก
 เพศทุกวัยได้รับความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศได้ถูกต้องเหมาะสมตามวัย ทั้งทำให้เด็กมีความ
 เข้าใจและทัศนคติที่ดีต่อเรื่องเพศ ตลอดจนรู้จักควบคุมพฤติกรรมทางเพศให้อยู่ในกรอบ
 ที่สังคมไทยยอมรับ นอกจากนี้ยังได้มีบทความเกี่ยวกับเรื่องเพศว่า⁴ ถึงเวลาแล้วที่ผู้มี
 หน้าที่ในเรื่องนี้ควรให้ความร่วมมือปรึกษาหารือกันอย่างใกล้ชิด เพื่อหาทางให้ความรู้
 เรื่องเพศแก่ลูกหลานของตนโดยถูกต้องและเหมาะสมกับวัยและสติปัญญาของเด็กแต่ละคน
 ซึ่งคงดีกว่าที่จะปล่อยให้เขาเหล่านั้นไปหาความรู้เอาเองจากเพื่อนหรือแหล่งอื่น ๆ ซึ่ง
 หาความถูกต้องแน่นอนได้ยาก เพราะบางครั้งเขาอาจไปแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง
 กว่าจะรู้จักโรคภัยโดยไม่รู้ตัว จากสถิติ⁵ ซึ่งเป็นตัวเลขที่น่าสนใจพบว่า กามโรค
 คุกคามเด็กชายตั้งแต่ 10 - 14 ปี และเด็กที่มั่วเป็นกามโรคในอายุ 15 - 19 ปี
 เท่าที่ทราบมีจำนวนถึง 3,000 คนเศษ ในปี 2513 และเชียบสูงขึ้นในปี 2514 ปัจจุบัน
 ความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนหญิงและนักเรียนชายในระดับมัธยมและอุดมศึกษาสูงมาก

³นิตยา เพทหาย, "การสอนเพศศึกษาในโรงเรียน," วารสารรามามาธิบดี
 (กุมภาพันธ์, 2515).

⁴สรภัก ศรีเพ็ญ, "ควรให้ความรู้เรื่องเพศกับเด็กโดยวิธีใด," ความรัก
และกามารมณ์ในวัยเด็ก บทที่ 6 หน้า 119.

⁵"เรื่องกามโรคในโรงเรียน," วิทยาศาสตร์, ฉบับที่ 1 (ธันวาคม, 2515).

ควรจะได้มีการเคลื่อนไหวอันเป็นการต่อต้านการระบอบของโรค หากครูยังช่วยอะไร
เยาวชนทั้งชายหญิงไม่ได้ในขณะนี้เพราะต้องคอยคำสั่งกระทรวงศึกษาธิการ ก็ต้องกิน
เวลาอีกระยะหนึ่ง ซึ่งอาจจะทำให้เยาวชนของชาติเสียอนาคตมากขึ้นก็ได้

ปัจจุบันนี้ผู้บริหารการศึกษาในกระทรวงศึกษาธิการได้เริ่มหันมาสนใจเรื่อง
เพศศึกษา ถึงกับคำวิพากษ์การสอนเพศศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยการจัด
เป็นส่วนหนึ่งของวิชาบังคับและวิชาเลือก⁶ ในด้านการจัดการเรียนการสอนเกี่ยวกับ
เรื่องเพศศึกษานั้น ถ้าหากได้มีการสอนตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เป็นต้นไป ก็น่าจะ
เป็นไปได้ เพราะในต่างประเทศบางแห่งก็เริ่มสอนเพศศึกษาตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
เป็นต้นไป เนื้อหาในการสอนก็เรียงตามลำดับความยากง่ายและเหมาะสมกับวัยของเด็ก
ส่วนประเทศไทยนั้นจะเริ่มให้มีการสอนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งเด็กส่วนใหญ่
มีพื้นฐานทางค่านิยมเพศศึกษาไม่เหมือนกันและไม่เท่ากัน แม้ในสมัยก่อนนั้น สิ่งที่มีพิมพ์
ค้าง ๆ ภาพยนตร์ วิทยุ และโทรทัศน์ไม่มี แก่ชายหญิงสมัยก่อนก็ยังเรียนรู้เรื่องเพศ
ได้ ซึ่งบางท่านอาจเถาว์พ่อแม่เป็นผู้สอนลูก ซึ่งเป็นความเข้าใจที่ผิด เพราะพ่อแม่สมัย
ก่อนนั้นพยายามหลีกเลี่ยงที่สุดที่จะพูดให้ลูกฟังในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างสามีภรรยา
ไม่ว่าในแง่ใด⁷ ใครพูดเปิดเผยจะถูกเพ่งเล็งมองไปในแง่ที่ไม่ดี อาจเป็นเพราะ
กระดากปากที่จะพูด หรืออาจเป็นเพราะไม่รู้จะบอกอะไร บอกอย่างไร แต่กระนั้นก็ตาม
หนุ่มสาวก็ยังคงมีความอยากรู้อยากเห็น ยิ่งเห็นความเปลี่ยนแปลงของร่างกายของตนเอง
ญาติพี่น้อง เพศตรงกันข้ามที่มีส่วนที่เพิ่มขึ้นจากเดิม มักจะเกิดความอยากรู่ว่าทำไมต้อง
เปลี่ยนแปลงเช่นนั้น เพราะบางทีมีความรู้สึกแปลก ๆ ที่ไม่เคยมีมาก่อน เช่น ชายอยาก
มองหญิงและสนใจหญิง ฝ่ายหญิงพอเห็นชายจ้องมองก็เกิดความรู้สึกแปลก ๆ เช่นกระดาก

⁶ รายงานการประชุมสมมนาอาจารย์ใหญ่ทั่วราชอาณาจักรที่จังหวัดเชียงใหม่,
สิงหาคม, 2516.

⁷ สิทธิบุรณ์, "คนไทยสมัยก่อนเรียนเพศศึกษาจากไหน," เพศศึกษาและปรัชญา
เล่มที่ 25 (เมษายน, 2517), หน้า 47.

เวลาเดินก้าวขาไม่ออก ซึ่งความเปลี่ยนแปลงอันนี้เองยิ่งทำให้เขาต้องการที่จะรู้สาเหตุ
 แห่งที่เขาสามารถจะหาความรู้ได้ก็โดยการศึกษาจากวรรณคดี⁸ ซึ่งวรรณคดีทุกชาติทุกภาษา
 (นอกจากวรรณคดีทางศาสนา) มักจะมี "ความรัก" และปัญหาของหนุ่มสาวเป็นแกนเรื่อง
 ไม่ว่าจะเป็นเรื่องขุนช้างขุนแผน อิเหนา หรือ โรเมโอจูเลียต เช่น ในวรรณคดีเรื่อง
 ขุนช้างขุนแผนตอนคนเร่ร้องผู้อ่านจะได้รู้ถึงความเปลี่ยนแปลงของคนเมื่อเข้าวัยหนุ่มสาว ว่า
 มีความเปลี่ยนแปลงในร่างกายเกิดขึ้น ดังกล่าวกลอนที่ว่า

"จะกล่าวถึงขุนช้างเมื่อรุ่นหนุ่ม หัวเหมือนนกตะกรุมล้านหนักหนา
 เคราครางขนออกกรกกายา หน้าตาลึงคางที่กลางไพร"

นอกจากนี้ วรรณคดียังกล่าวถึงประเพณีอภยะของชีวิต เช่น ประเพณีฉวีบรรพ
 การหมั้น การแต่งงาน ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของเพศศึกษา ให้แลเห็นพัฒนาทางจิตใจและทางกาย
 เพื่อความต้องการที่จะครองเรือน

นอกจากวรรณคดีแล้ว "เพลงยาว" ในสมัยก่อนซึ่งเป็นจดหมายรัก เนื้อความเป็น
 ทำนองเกี้ยวพาราสี ซึ่งเป็นการแสดงอารมณ์ทางเพศ ตามธรรมชาติอารมณ์ทางเพศของ
 ฝ่ายชายนั้นจะเกิดขึ้นเองได้ตลอดเวลา แต่ทางฝ่ายหญิงส่วนมากจะต้องมีสิ่งเร้า⁹ เพลงยาว
 นี้แหละทำหน้าที่ชักนำให้หญิงชายสมัยโบราณได้อยู่กินร่วมกันมามากต่อมาก เป็นสื่อชักนำให้
 เข้าใกล้รักแทนการนัดพบของหนุ่มสาวสมัยใหม่

จากความเปลี่ยนแปลงในทางวิทยาศาสตร์และในทางวัตถุคงได้กล่าวมาแล้วข้างต้น
 พ่อแม่ในสมัยปัจจุบันเริ่มมีบทบาทและมีความสนใจในตัวลูกมากขึ้น และเป็นที่ปรึกษาของลูกเมื่อ
 ลูกมีปัญหาไม่ว่าจะเป็นด้านส่วนตัว คือ ทางด้านอารมณ์ ด้านสังคม ลูกสามารถเรียนรู้เรื่อง
 เพศจากพ่อ-แม่ได้บ้าง เช่น การปฏิบัติตนขณะมีประจำเดือน การรักษานามัยของร่างกาย
 และทางเพศ เป็นต้น เมื่อเด็กย่างเข้าสู่วัยรุ่น เป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายมาก
 ฉะนั้น ในระยะนี้เด็กจะเริ่มสนใจเกี่ยวกับเรื่องเพศ

⁸ เรื่องเดียวกัน, หน้า 48.

⁹ เรื่องเดียวกัน, หน้า 51.

นอกจากบิกามารคาแล้ว เด็กวัยรุ่นก็สามารถเรียนรู้เรื่องเพศได้จากสังคมและ
 สิ่งแวดล้อมที่เด็กอาศัยอยู่ ซึ่งพอจะสรุปได้ว่า แหล่งที่มาของความรู้เรื่องเพศได้ดังต่อไปนี้¹⁰ 1) จากบิกา-มารคา 2) จากครู 3) จากพี่สาว-พี่ชาย 4) จากเพื่อน
 เพศเดียวกัน 5) จากนายแพทย์และพยาบาล 6) จากหนังสือ 7) จากประสบการณ์
 และสิ่งแวดล้อม 8) จากวรรณคดีและเพลงยาว (สำหรับหนุ่มสาวสมัยโบราณและสมัย
 ปัจจุบันก็ยังใช้ได้อยู่มากสำหรับผู้ศึกษาวรรณคดี โดยเฉพาะนักเรียนซึ่งอยู่ในวัยศึกษา
 เล่าเรียน)

หลังจากที่ได้อ่านงานการวิจัยหลายชิ้นประกอบกับมักจะมีนักเรียน¹⁰ มาขอคำ
 ปรีกษาเกี่ยวกับเรื่องเพศ โดยเฉพาะเรื่องของการมีประจำเดือน การตั้งครรภ์ และ
 การทำหมันอยู่เสมอ รวมทั้งเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยเกิดความสนใจที่จะ
 ศึกษาความรู้ขั้นพื้นฐานเกี่ยวกับเรื่องเพศของเด็กวัยรุ่นในสังคมไทย เพื่อเป็นแนวทางใน
 การจัดหลักสูตรการสอนเพศศึกษา และให้สอดคล้องกับความต้องการและความสนใจของ
 นักเรียนในโรงเรียนต่อไป และความรู้เรื่องเพศ (Sex Knowledge) ซึ่งผู้วิจัยทำการ
 ศึกษาขึ้นเป็นความรู้¹¹ เป็นความจริงขั้นพื้นฐานในวิชาเพศศึกษา ซึ่งทั้งในต่างประเทศ
 และในประเทศไทยก็มีผู้สนใจศึกษาคนควาเกี่ยวกับความรู้เรื่องเพศหลายท่าน ซึ่งอาจ
 นำมากล่าวได้ดังต่อไปนี้

บทความและการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในต่างประเทศ

เมื่อประมาณ 400 ปี ก่อนคริสต์ศักราช¹¹ ฮิปโปเครติส ได้ทำการศึกษา
 เรื่องนี้ โดยทดลองพักไข่ประมาณ 20 ฟอง แล้วทุกวันเขาจะคอยไข่ออกมาทำการศึกษา
 หนึ่งฟอง อริสโตเติลก็ได้ทำการศึกษาย่างเดียวกัน แต่มิได้บันทึกการศึกษาของเขา
 ไว้อย่างละเอียด

¹⁰ เต็มสิริ บุญยสิงห์, "กัญแจใจวัยรุ่น," เพศศึกษาและปรัชญา, เล่มที่ 34
 (มกราคม, 2518), หน้า 70.

¹¹ ม.ล. มาโนชย์ ชุมสาย, "บุคลาหาญในทางแพทย์ที่เกี่ยวกับเรื่องเพศ,"
ความรู้เรื่องเพศยุคปกสน้ำตาล, หน้า 352.

แม้ว่าขณะนั้นยังไม่ทราบว่าไขมันถูกผสมพันธุ์ได้อย่างไร แต่ในขณะนั้นการศึกษหทดลองแบบนี้ก็นับได้ว่า เป็นการทดลองที่กระทำขึ้นเป็นอย่างดี อริสโตเติลได้บันทึกเอาไว้ว่า ภายหลังจากที่ได้พักไข่ประมาณ 3 วัน จะเห็นหัวใจของลูกไก่เกิดขึ้นจากถุงไข่แดง ต่อมาได้มีนักวิทยาศาสตร์ได้ทำการศึกษาและค้นคว้าเกี่ยวกับเรื่องเพศมาเรื่อย ๆ นับตั้งแต่ กาลเลน ซึ่งได้ทำการทดลองผ่าตัดซากทารกที่อยู่ในครรภ์และได้บันทึกเอาไว้ว่า ทารกในครรภ์ของมารดามีถุงหุ้มอยู่ 2 ชั้น ชั้นในชั้นหนึ่ง และชั้นนอกอีกชั้นหนึ่ง ซึ่งเขาเชื่อว่าทารกที่เกิดขึ้นนั้น เป็นเพราะทารกเป็นผลที่เกิดจากน้ำสุจิของหญิงผสมกับชาย ถ้าหากน้ำสุจิของชายมีส่วนมากกว่าของหญิงแล้ว ทารกที่เกิดมาจะเป็นชาย แต่ถ้าหากน้ำสุจิของฝ่ายหญิงมากกว่าของฝ่ายชาย ทารกที่เกิดมาจะเป็นหญิง ซึ่งความเชื่ออันนี้ตรงกันข้ามกับของอริสโตเติลที่เชื่อว่า¹² สตรีไม่มีน้ำสุจิ ต่อมาเมื่อความรู้ทางวิทยาศาสตร์ก้าวหน้าขึ้น นักวิทยาศาสตร์อังกฤษคนหนึ่งชื่อ โรเจอร์ เบคอน¹³ ซึ่งได้ทำการศึกษาค้นคว้าในเรื่องที่สำคัญ ๆ ไว้มากมายเรื่อง นักวิทยาศาสตร์หลายคนเชื่อว่าท่านผู้นี้เป็นบุคคลแรกที่พบว่ามีความสุจิ แต่ผลงานของท่านมิได้อิทธิพลให้เผยแพร่ ดังนั้น จึงไม่มีใครทราบมากนัก ผู้ที่ทำการศึกษาในระยะหลังต่อจาก โรเจอร์ เบคอน คือ ฟาบริซัส เขาได้ศึกษาค้นคว้าในเรื่องการเจริญเติบโตของสิ่งที่มีชีวิต และได้แสดงภาพการศึกษาของเขาอย่างละเอียดค้วย เขาเชื่อว่าชีวิตของสัตว์นั้นอาจเกิดขึ้นได้ 3 ทาง คือ จากไข่ จากตัวสุจิ และเกิดขึ้นเองจากพืชที่เน่าเปื่อย ทฤษฎีอันสุดท้ายนี้ทำให้ระลึกถึงความเชื่อของชาวอียิปต์เมื่อ 6 พันปีมาแล้วที่เชื่อว่าแมลงปีกแข็ง เป็นสัญลักษณ์ของชีวิตและการเกิดขึ้นเอง ทั้งนี้เพราะไม้ที่พบไข่ของแมลงปีกแข็ง เกิดขึ้นจากพื้นดินเมื่อฝนตก ดูเหมือนหนึ่งว่าไม่ได้เกิดจากอะไรเลย กินเวลาตั้งหลายศตวรรษกว่าที่จะทำให้ความเชื่อที่ว่าชีวิตเกิดขึ้นเอง หรือชีวิตเกิดจากสิ่งที่ไม่มีความมีชีวิตทั้งหมดไม่ได้

หลังจากนั้นมาก็ได้มีผู้ที่สนใจและศึกษาเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษาค้นคว้ามาเรื่อย ๆ นับตั้งแต่ "รูป" ซึ่งได้เขียนหนังสือพร้อมทั้งมีภาพประกอบแสดงถึงท่าทางของทารกที่อยู่ในครรภ์ และภาพร่างของทารกแฝก เจมส์ มาร์วอนซิมส์ ก็เป็นผู้หนึ่งที่ได้ทำการค้นคว้าในทุกแง่มุม

¹³เรื่องเดียวกัน, หน้า 354.

ทั้งการเป็นหมันและการผสมพันธุ์ จนกระทั่งถึง ซิกมันด์ ฟรอยด์ (Sigmund Freud) ซึ่งเป็นนักจิตวิเคราะห์ที่โด่งดังและแบ่งระยะของการพัฒนาเรื่องเพศไว้ 6 ระยะด้วยกันคือ¹⁴

ก. ระยะขวบปีแรกของชีวิต ระยะนี้เป็นระยะที่เด็กได้ใช้เวลาส่วนใหญ่ไปในเรื่องการกิน เพื่อความเจริญของร่างกาย ฉะนั้นจึงเป็นระยะที่ความสุข ความสนใจ ไปอยู่ที่บริเวณปาก การที่เด็กได้ดูดนมที่มีไขมันจะมีความสุขจากการได้อุ้มอย่างเดียว แต่เกิดจากการได้ดูดอีกด้วย ก็จะเห็นได้ว่าเด็ก ๆ ชอบดูดนิ้วมือ นิ้วเท้าอย่างมีความสุข เด็กที่กำลังร้องไห้ ถ้าได้ดูดนิ้วก็จะหยุดร้องไห้และก็จะหลับไป เป็นต้น หรือเมื่อเด็ก ๆ คอยโตขึ้น เริ่มรู้จักไขว่คว้าแล้ว เผลอมือไปสัมผัสตุ๊กกับอวัยวะเพศของตนเข้าแล้ว เกิดความรู้สึกสบาย และเป็นสุข แล้วชอบจับเล่นอีก เป็นต้น ความสุขอันนี้แหละที่นักจิตวิทยาถือว่าเป็นความสุขทางเพศอันหนึ่งในระยะเริ่มแรก และมีความสำคัญในการพัฒนาทางก้านอารมณ์ของเด็กในระยะต่อไปด้วย

ข. ระยะ 1 - 2 - 3 ขวบ เด็กโตขึ้นแต่ยังเล่นรวมกันและมีพฤติกรรมคล้าย ๆ กัน ทั้งหญิงและชาย ระยะนี้เป็นระยะที่เด็กเริ่มได้รับการฝึกหัดในระเบียบต่าง ๆ โดยเฉพาะในเรื่องการขับถ่ายเป็นที่เป็นทาง และเป็นเวลา ฉะนั้นความสนใจของเด็กจึงเปลี่ยนจากที่บริเวณปากมาเป็นที่บริเวณทวารหนัก เด็กเกิดความสุขในการที่จะถ่ายหรือไม่ถ่าย และรู้สึกว่าตัวเองมีอำนาจในการที่จะควบคุมหรือก่อกวนความเคี้ยวร้อนให้กับผู้อื่นได้เพราะพ่อแม่ส่วนมากมักจะร้อนใจถ้าลูกขับถ่ายไม่เป็นเวลา การที่เด็กเริ่มเป็นตัวของตัวเองขึ้นบ้างในระยะนี้จึงทำให้เด็กมีลักษณะ คือหรือมักจะ "ไม่" อยู่ตลอดเวลา เด็กมักชอบเล่นของสกปรกเลอะเทอะ เขาจะชอบอวดอวัยวะเพศของตนเอง เช่น ยืนถ่ายปัสสาวะในที่เปิดเผยหรือชอบพูดตลกเกี่ยวกับเรื่องการขับถ่าย เป็นต้น

ค. ระยะ 3 - 6 ขวบ เป็นระยะที่เด็กโตขึ้น และมีความประพฤติเป็นชายและหญิงแตกต่างกันเห็นชัดเจนขึ้น เช่น การพูด การเล่น การแต่งกาย พร้อม ๆ กันเด็กจะ

¹⁴ สุภัทร พูลเกษ พญ., "พัฒนาการทางจิตใจในเรื่องเพศ," เพศศึกษาและปรัชญา, ปีที่ 3 เล่มที่ 32 (พฤศจิกายน, 2517).

แสดงความรู้สึกที่ไต่เห็นอวัยวะเพศของเพื่อนไม่เหมือนของตน เด็กอาจแสดงความวิตกกังวลโดยการชอบแอบดูคนอาบน้ำ หรือชอบอวดอวัยวะเพศของตนเอง นอกจากนั้นระยะนี้ยังเป็นระยะที่เด็กเริ่มมีความรู้สึกต่อคนต่างเพศในแบบชายหญิง และบุคคลต่างเพศ คนแรกของเด็กที่จะรู้สึก คือ พ่อ - แม่ ฉะนั้นเด็กชายจึงคิดแม่มากขึ้น ต่อตามพ่อและก็รักกัน พ่อจากแม่ เด็กหญิงก็จะรักพ่อย่างแนบรัก และทำตัวแข่งขันกับแม่และด้วยความรู้สึกที่เป็นธรรมชาตินี้เองจะทำให้เด็กเกิดความกลัวและกังวลใจว่า พ่อแม่เพศเดียวกันกับตนจะโกรธและลงโทษตน แต่เด็กก็จะคอย ๆ คลี่คลายปัญหาของพ่อแม่เพศเดียวกันกับตนและเลียนแบบความประพฤติคนนั้น เด็กผู้ชายมักจะนับถือพ่อ เป็นวีรบุรุษ เด็กชายจึงเติบโตมาเป็นชายเหมือนพ่อและเด็กหญิง เป็นหญิงเหมือนแม่ ระยะนี้ถือว่ามีความสำคัญมากในการฝังรอยความรู้สึกเป็นเพศใดเพศหนึ่งลงไป เมื่อผ่านพ้นระยะนี้ไปแล้วถ้าเด็กคนใดยังมีความรู้สึกมีความประพฤติไม่สมเพศของคนก็ยากที่จะแก้ไข

ง. ระยะ 7 - 8 - 10 ขวบ เป็นระยะสงบ เด็กน่ารักมากดูไม่มีปัญหา มักใช้ชีวิตในบ้านสังคมและห่างจากพ่อแม่มากขึ้น

จ. ระยะ 10 - 14 - 16 ปี ระยะเริ่มเข้าวัยรุ่น คอมพิวเตอร์ทำงานมากขึ้น เป็นผลทำให้มีการเจริญเติบโตของอวัยวะที่เกี่ยวข้องกับเพศอย่างเห็นชัดเจนขึ้น เช่น เด็กหญิงเริ่มมีประจำเดือน เด็กชายจะเริ่มมีเสียงแตก มีหนวดขึ้น มีการผันเป็ยก มีการเกร็งของอวัยวะเพศ ทำให้เกิดความกังวลในการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง แต่ความรู้สึกในความสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศในระยะนี้ยังไม่สมบูรณ์แบบชายหญิง โดยจะแสดงให้เห็นถึงความไม่สนใจเพศตรงกันข้าม แต่สนใจในเพศเดียวกันเองและมักรักกันอย่างชายหญิง ที่เรียกว่า "รักร่วมเพศ" อาจมีการหึงหวงกันซึ่งถือว่าเป็นปกติและมีความรู้สึกดีกว่าไม่มี เพราะ เป็นทางนำไปสู่ความสัมพันธ์ทางเพศแบบชายหญิงที่สมบูรณ์ในเวลาต่อมา

ฉ. ระยะ 16 - 18 ปี เป็นระยะหนุ่มสาวเต็มที่ เด็กพ้นจากระยะที่รักเพศเดียวกันหันมาสนใจเพศตรงกันข้าม มีการกระทำที่เรียกร้องความสนใจซึ่งกันและกัน ในระยะนี้ใครจะผันถึงใคร นึกถึงใครเป็นพิเศษเป็นเรื่องธรรมดา หนุ่มสาวจะพยายามหาพบปะของคนในสังคมมากขึ้น และมีกิจกรรมในสังคมมากขึ้น

✓ จาก Sigmund Freud มาจนถึงสมัยศตวรรษที่ 20 ได้มีผู้ทำการวิจัยเกี่ยวกับ ความรู้เรื่องเพศแพร่หลายขึ้น เช่น ซิบิโรกลู อาร¹⁵ (Cibiroglu R.) ได้ทำการวิจัย เรื่อง "Sex Education and The Family in Turkey" เนื่องจากในตุรกีเรื่อง เพศเป็นเรื่องต้องห้ามไม่มีใครพูดถึง แต่เมื่ออารยธรรมและการศึกษาทางตะวันตกได้ เผยแพร่เข้ามา เรื่องเพศจึงเป็นเรื่องที่เป็นปัญหาสำหรับครอบครัวของเขา และเป็น การยากที่จะนำเรื่องเพศมาสู่ครอบครัว ยกเว้นเป็นไปในเชิงวิทยาศาสตร์ อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยและคณะของเขาก็ได้ทำการสำรวจครอบครัวชาวตุรกี 100 ครอบครัว ผลการสำรวจ พบว่าร้อยละ 44 ของครอบครัวที่สำรวจ จะทำโทษลูก ๆ เวลาพูดถึงเรื่องเพศ ร้อยละ 28 ไม่สามารถตอบคำถามได้ถูกต้อง ร้อยละ 21 ตอบพอใช้ได้และเหมาะสม ครอบครัวส่วนมากยอมรับความคิในด้านการให้การศึกษาในเรื่องเพศแก่เด็ก ๆ และเขาอยากให้โรงเรียนเป็นผู้ให้ความรู้ในด้านนี้

ต่อมา คิลแลนเดอร์ เฮช เฟรดเคอริค¹⁶ (Kilander H. Frederick) ได้กล่าวถึงหน้าที่ของโรงเรียนประถมศึกษาไว้ว่า โรงเรียนประถมศึกษาควรจัดทำ วิชาการที่ถูกต้องและเหมาะสมสำหรับเด็กที่จะเรียนรู้เกี่ยวกับตนเอง ทั้งนี้ ก็เพราะว่าเด็ก เกือบทุกคนมักจะมีความรู้สึกสงสัยเกี่ยวกับว่าอะไร คือความแตกต่างของเพศหญิงและเพศ ชาย และเด็ก ๆ เกิดขึ้นมาได้อย่างไร

ต่อจากคิลแลนเดอร์ เฮช เฟรดเคอริค, กอร์ดอน ชิพแมน¹⁷ (Gordon Shipman) ได้ทำการวิจัยในมหาวิทยาลัยวิสคอนซิน โดยให้หนังสือจำนวน 400 คน ทำ

¹⁵R. Cibiroglu, "Sex Education and The Family in Turkey," Dissertation Abstract, No. 6 (July, 1972), p. 12.

¹⁶Kilander H. Frederick, Sex Education in the Schools (Lancer: The American Company, Copyright, 1970), p. 51.

¹⁷Gordon Shipman, "The Psychodynamics of Sex Education," The Journal of School Health (October, 1969), p. 491.

แบบสอบถาม ปรากฏว่ามีนิสิตทั้งชายและหญิง เพียงร้อยละ 14 ได้รับความรู้เรื่องเพศ จากบิดามารดา นิสิตมีความรู้และเข้าใจผิดเกี่ยวกับเรื่องเพศจากหนังสือเป็นส่วนใหญ่ ผู้วิจัยได้สรุปผลว่า ความเข้าใจในเรื่องเพศระหว่างบิดามารดาและบุตรจะช่วยให้บิดามารดาและครูมีบทบาทที่เหมาะสมในเรื่องเพศศึกษา

หลังจาก กอร์คอน ชิบแมน แล้ว ผู้ที่ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับเรื่องเพศอีกผู้หนึ่ง คือ สตีเวน วอนเนอร์ ไฮเนอร์¹⁸ (Steven Warner Heiner) ได้ทำการวิจัยโดยการสำรวจความรู้เรื่องเพศของนักศึกษาปีที่ 1 ในมหาวิทยาลัย โดยใช้แบบสอบถามสองแบบ นำไปสอบถามนิสิตที่เรียนวิชาสุขศึกษา จำนวน 540 คน ผลปรากฏว่า แบบแรก นิสิตทำได้ดีกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับชาติ (national average) คะแนนนิสิตหญิงสูงกว่าคะแนนนิสิตชาย แต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติต่อกัน ส่วนแบบสอบถามแบบหลัง คะแนนของนิสิตปีที่ 1 กับคะแนนมาตรฐานระดับชาติมีความแตกต่างกันเล็กน้อย นิสิตหญิงนั้นไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญในเรื่องความรู้เกี่ยวกับส่วนต่าง ๆ ของร่างกายของตนกับเพศชาย ส่วนนิสิตชายมีความรู้เกี่ยวกับส่วนต่าง ๆ ของร่างกายของตนมากกว่านิสิตหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ในประเทศ ~~()~~

ความสนใจเรื่องเพศในประเทศไทยนั้น ได้เริ่มสนใจมาตั้งแต่ปี 2435 ซึ่งได้ศึกษา ค้นคว้าเกี่ยวกับหลักสูตรเกี่ยวกับเรื่องเพศจากหนังสือแนวการสอนเพศศึกษา¹⁹ ได้กล่าวถึง

¹⁸Steven Warner Heiner, "The Relationship of Sex Knowledge of Freshmen Students at the University of Utah to Selected Variables," Dissertation Abstracts International, 31 N. 1 (July, 1970), p. 260 B.

¹⁹สภาวัฒนธรรมแห่งชาติ, แนวการสอนเพศศึกษา (พระนคร : โรงพิมพ์ไทย เขมร, 2510), หน้า ก.

การดำเนินงานของสภาวัฒนธรรมแห่งชาติว่า "สภาวัฒนธรรมแห่งชาติได้เริ่มงานค้นคว้าหา
 วิชอบรมจิตใจสำหรับเยาวชนมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2485 ได้ศึกษาค้นคว้าหลักสูตรเรื่องเพศ-
 ศึกษา แต่การดำเนินงานต้องชงักลงเนื่องจากสงคราม ระยะเวลาหลังจากนั้นประมาณ 9 ปี
 ทางคณะกรรมการอบรมจิตใจและศีลธรรมแก่ประชาชน ได้ริ่ฟื้นขึ้นมาอีก จึงให้คณะกรรมการ-
 การไปดำเนินการวางหลักสูตรเพศศึกษาที่ค้างค้างไว้ทำต่อไป โดยเลือกคณะกรรมการชุดเดิม
 ในครั้งนี้คณะกรรมการสภาวัฒนธรรมแห่งชาติได้มีมติให้ใช้ชื่อว่า "คณะกรรมการอบรมวัฒน-
 ธรรมทางจิตใจสำหรับเด็ก" แต่การดำเนินงานที่แท้จริง คือเรื่องเพศศึกษาตามเดิม และ
 ได้เปลี่ยนคำว่า หลักสูตรเพศศึกษา เป็น แนวการสอนเพศศึกษา ซึ่งเป็นการแนะแนวทาง
 การสอนสำหรับครู วัตถุประสงค์ในการวางแนวการสอนเพศศึกษาก็เพื่อให้เยาวชนเข้าใจ
 ว่า เรื่องเพศเป็นสิ่งจำเป็น เพราะเป็นสิ่งที่ต้องควบคุมไปด้วยเรื่องจิตใจ และการปกปิดเรื่อง
 เพศเป็นการเข้าใจที่ผิด เพราะเพศศึกษานั้นนำไปสู่ความสมบูรณ์ในทางศีลธรรมและวัฒนธรรม
 ค่ลดจนการปฏิบัติคนระหว่างเพศด้วย²⁰ เป็นที่น่าเสียดายอย่างมากเพราะว่าในโรงเรียน
 ต่าง ๆ ทั้งในระดับประถมศึกษาและมัธยมไม่เคยได้ใช้แนวการสอนเพศศึกษานี้ให้เป็น-
 ประโยชน์เพื่อบรรลุดูจุดประสงค์ที่วางไว้เลย)

* ต่อมาได้มีผู้สนใจในเรื่องเพศและทำการศึกษาค้นคว้าวิจัยในเรื่องนี้หลายท่านด้วยกัน
 คือ นางสาว ชวัญฤดี อินทุณท์²¹ ได้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "ปัญหาการให้เพศศึกษาแก่เด็ก-
 วัยรุ่นกับชนบชกรรมนิยมประเพณีไทย" โดยได้ศึกษาค้นคว้าจากหนังสือหลายเล่ม แล้วนำมา
 เขียนเป็นวิทยานิพนธ์ มีใจความตอนหนึ่งกล่าวว่า เหตุที่ต้องให้การศึกษาเรื่องเพศแก่เด็ก
วัยรุ่นก็เพื่อจะลดปัญหาเรื่องเพศของเด็กวัยรุ่น และบุคคลที่จะสอนเพศศึกษาแก่เด็กได้ คือ
บิดา มารดา และครู การสอนเพศศึกษาไม่ควรกำหนดลงไปว่าจะสอนตั้งแต่อายุเท่าไร
นี้ อีกทั้งลักษณะของบิดามารดาหรือผู้ปกครองที่จะให้เพศศึกษาที่ดีแก่เด็กได้นั้น ต้องเป็นผู้ที่มี

²⁰ เรื่องเดียวกัน, หน้า ค.

²¹ ชวัญฤดี อินทุณท์, "ปัญหาการให้เพศศึกษาแก่เด็กวัยรุ่นกับชนบชกรรมนิยม-
 ประเพณีไทย" (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2499) (อักษราเนา).

ทัศนคติที่ดีต่อชีวิตสมรส และสำหรับครูทุกคนไม่ว่าจะสอนเด็กอายุขนาดใดก็ควรมีความรู้ใน
 วิชาการที่สำคัญ ๆ เช่น ชีววิทยา จิตวิทยา (รวมถึงภาวะอารมณ์และสาเหตุที่ทำให้เกิดอารมณ์)
 สังคมศึกษา และภาษาไทยที่พอที่จะเลือกใช้คำพูดที่เหมาะสมในการบรรยายเกี่ยวกับเพศ-
 ศึกษาและความสัมพันธ์ระหว่างเพศ

นิสิตกลุ่มหนึ่งเกิดความสนใจที่จะค้นคว้าความรู้เรื่องเพศ ได้ทำการวิจัยเรื่อง
 ความเชื่อและความเข้าใจผิดเกี่ยวกับเรื่องเพศ ^{นางพชร} คือ นางสาว อารีย์ รั้วพงษ์กุล²²,
 นางสาว บุษบัน ภัคดี²³, นางสาว อุไรวรรณ พรานันท์²⁴, นายอตุลศักดิ์ วงศ์โกมลเชษฐ์²⁵
 และ นางสาว จินดา กาญจนสนธิ²⁶ ได้ทำการศึกษาในระดัยชั้นประถมปีที่ 7 มัธยมปีที่ 1
 2, 3 และ 5 ตามลำดับ ซึ่งทั้ง 5 คน มีความมุ่งหมายเพื่อทดสอบนักเรียนทั้ง 5 ระดับชั้น
 คือ นักเรียนชายและนักเรียนหญิงของโรงเรียนบางแห่งในจังหวัดพระนคร ในการสร้างแบบ
 สอบถาม ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อความที่เป็นความเชื่อและความเข้าใจผิดในเรื่องเพศจาก
 นักเรียนระดับชั้นต่าง ๆ ดังกล่าวและจากนิสิตคณะครุศาสตร์และบุคคลอื่น ๆ มาสร้างเป็น

²²อารีย์ รั้วพงษ์กุล, "ความเชื่อและความเข้าใจผิดเกี่ยวกับเรื่องเพศสำหรับ
 นักเรียนชั้นประถมปีที่ 7" (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2508).

²³บุษบัน ภัคดี, "ความเชื่อและความเข้าใจผิดเกี่ยวกับเรื่องเพศสำหรับนักเรียน
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1" (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2508).

✓ ²⁴อุไรวรรณ พรานันท์, "ความเชื่อและความเข้าใจผิดเกี่ยวกับเรื่องเพศสำหรับ
 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2" (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2508).

✓ ²⁵อตุลศักดิ์ วงศ์โกมลเชษฐ์, "ความเชื่อและความเข้าใจผิดเกี่ยวกับเรื่องเพศ
 สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3" (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
 2508).

²⁶จินดา กาญจนสนธิ, "ความเชื่อและความเข้าใจผิดเกี่ยวกับเรื่องเพศสำหรับ
 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5" (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2508).

แบบสอบถามเพื่อเสนอไปยังผู้ทรงคุณวุฒิทางค่านิยมศึกษาและวิทยาศาสตร์การแพทย์ จำนวน 26 ท่าน เพื่อขอความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในที่สุดได้สร้างแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ ซึ่งมีเนื้อหาคลุมในเรื่องต่าง ๆ 8 เรื่อง คือ

1. ธรรมเนียมทางเพศ
2. ลักษณะเพศหญิงและชาย
3. หน้าที่ของอวัยวะในระบบสืบพันธุ์
4. ความเจริญเติบโตและการพัฒนาการทางเพศ
5. การรักษานามัยทางเพศ
6. การเลือกคู่การแต่งงานและชีวิตสมรส
7. การตั้งครรภและการคลอดบุตร
8. การเชื่อถือโชคลาง

ประชากรที่ใช้ใ้การวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียน ป.7 โรงเรียนคาราคาม จำนวน 310 คน นักเรียนชั้น ม.ศ.1 โรงเรียนปทุมคงคาและสายปัญญา 424 คน สำหรับชั้น ม.ศ.2 และ ม.ศ.3 ได้แก่โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย และโรงเรียนเบญจมราชาลัย จำนวน 415 คน และชั้น ม.ศ. 5 ได้แก่นักเรียนโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย และโรงเรียนสายปัญญา จำนวน 110 คน จากการวิจัยผลปรากฏว่า นักเรียนชั้น ป.7 ชายมีความเชื่อและเข้าใจที่ผิด ร้อยละ 40 นักเรียนชั้น ป.7 หญิงมีความเชื่อและความเข้าใจที่ผิดร้อยละ 44, ชั้น ม.ศ.1 นักเรียนชายมีความเชื่อและความเข้าใจที่ผิดเกี่ยวกับเรื่องเรื่องเพศ ร้อยละ 38 นักเรียนหญิงมีความเชื่อและความเข้าใจที่ผิดเกี่ยวกับเรื่องเพศ ร้อยละ 35, ชั้น ม.ศ.2 นักเรียนชายมีความเชื่อและความเข้าใจที่ผิดเกี่ยวกับเรื่องเพศ ร้อยละ 27 นักเรียนหญิงมีความเชื่อและความเข้าใจที่ผิด ร้อยละ 28, ชั้น ม.ศ.3 นักเรียนชายมีความเชื่อและความเข้าใจที่ผิดเกี่ยวกับเรื่องเพศ ร้อยละ 37 นักเรียนหญิงมีความเชื่อและความเข้าใจที่ผิดเกี่ยวกับเรื่องเพศ ร้อยละ 38 และนักเรียน ม.ศ.5 ชายมีความเชื่อและความเข้าใจที่ผิดเกี่ยวกับเรื่องเพศ ร้อยละ 42 นักเรียน ม.ศ.5 หญิงมีความเชื่อและความเข้าใจที่ผิดเกี่ยวกับเรื่องเพศ ร้อยละ 39

ในระดับวิทยาลัยครู คือ นางสาวเกศินี เห็นพิทักษ์²⁷ และนางสาวสมนา พูนพิพัฒน์²⁸ ซึ่งผู้วิจัยทั้งสองได้รวบรวมข้อความที่เกี่ยวกับความรู้เรื่อง เพศจากเพื่อนิสิตปริญญาตรี และอาจารย์ที่ปรึกษา และได้ศึกษากันความจากตำราหลายเล่ม นำมาสร้างเป็นแบบสอบถามชั่วคราวขึ้น และได้ทดลองใช้กับนักเรียน ป.กศ. สูงปีสุดท้ายของวิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ก่อน หลังจากนั้นผู้วิจัยได้ปรับปรุงข้อทดสอบให้ดีขึ้น และได้สร้างแบบทดสอบความรู้เรื่องเพศฉบับสมบูรณ์ขึ้น รวมทั้งสิ้น 100 ข้อ นำไปทดสอบกับนักเรียน ป.กศ. ต้นปีสุดท้าย ของวิทยาลัยสวนสุนันทา วิทยาลัยครูพระนคร และวิทยาลัยครูจันทระเกษม โดยสุ่มตัวอย่างมาแห่งละ 100 คน เป็นชาย 50 คน หญิง 50 คน รวมทั้งสิ้น 300 คน ส่วนระดับ ป.กศ. สูงปีสุดท้ายนั้น ได้ทดสอบที่วิทยาลัยครูจันทระเกษม 183 คน และที่วิทยาลัยครูสวนสุนันทา 359 คน โดยสุ่มตัวอย่างมาแห่งละ 100 คน เป็นชาย 50 คน หญิง 50 คน รวมทั้งสิ้น 200 คน ผลปรากฏว่านักเรียน ป.กศ. ต้นชายตอบได้ร้อยละ 68 นักเรียน ป.กศ. ต้นหญิงตอบได้ร้อยละ 72 นักเรียน ป.กศ. ปลายชายตอบได้ร้อยละ 72 นักเรียน ป.กศ. ปลายหญิงตอบได้ร้อยละ 76

* ในเรื่องเพศศึกษานี้ นอกจากจะมีผู้สนใจศึกษากับนักเรียนแล้ว ยังมีผู้สนใจอยากทราบความคิดเห็นของครูที่มีต่อเรื่องเพศศึกษา คือ สุรางค์ศรี เผ่าสวัสดิ์²⁹ ได้ทำการวิจัย

²⁷ นาคินี เห็นพิทักษ์ "ความรู้เรื่องเพศของนักเรียน ป.กศ. ต้นปีสุดท้ายของวิทยาลัยครูในจังหวัดพระนคร" วิทยานิพนธ์ครุศาสตรบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2511 (อัครสาเนา).

²⁸ สมนา พูนพิพัฒน์ "ความรู้เรื่องเพศของนักเรียนครู ป.กศ. ปลายปีสุดท้ายของวิทยาลัยครูในจังหวัดพระนคร" วิทยานิพนธ์ครุศาสตรบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2511 (อัครสาเนา).

²⁹ สุรางค์ศรี เผ่าสวัสดิ์, "ความคิดเห็นของครูในโรงเรียนรัฐบาลระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดพระนครที่มีต่อการสอนเพศศึกษา" (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2513) (อัครสาเนา).

เรื่อง "ความคิดเห็นของครูโรงเรียนรัฐบาลระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา" โดยใช้แบบสอบถามประกอบด้วยเรื่องต่าง ๆ หัวข้อใหญ่ ซึ่งมีทั้งหมด 90 ข้อ กลุ่มประชากรที่ใช้ทั้งหมด 403 คน แบ่งเป็นครูชาย 125 คน และครูหญิง 278 คน จากโรงเรียน 38 โรงเรียน ผลปรากฏว่า ข้อที่ครูหญิงครูชายเห็นด้วยมากที่สุดคือ "ควรมีการเชิญวิทยากรมาบรรยายบ้าง เป็นบางครั้งบางคราว" ข้อที่ครูหญิงครูชายไม่เห็นด้วยมากที่สุด คือ "ควรเริ่มสอนเพศศึกษาตั้งแต่ชั้นอนุบาล เป็นต้นไป" และความคิดเห็นของครูหญิงครูชายแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 18 ข้อ, ความคิดเห็นของครูชายและครูหญิงในโรงเรียนชายหญิงและสหศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 5 ข้อ, ครูที่มีระดับความรู้ต่างกัน ความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 2 ข้อ, และครูที่มีประสบการณ์ในการเป็นครูต่างกัน มีความคิดเห็นต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 3 ข้อ จากจำนวนข้อสอบ 90 ข้อ

อีกคนหนึ่งที่ทำการศึกษาเรื่องนี้ คือ บรรเทา อุทัยทัศน์³⁰ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ความคิดเห็นของครูระดับประถมศึกษาในโรงเรียนรัฐบาลที่มีต่อการสอนเพศศึกษา" โดยสอบถามครูในโรงเรียนรัฐบาลระดับประถมศึกษาในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ รวมทั้งสิ้น 267 คน ผลการวิจัยปรากฏว่า ครูที่มีความเห็นด้วยกับการสอนเพศศึกษาเป็นส่วนใหญ่ และควรเริ่มดำเนินการในชั้นประถมศึกษาตอนปลายก่อน และข้อที่ครูหญิงเห็นด้วยมากกว่าครูชาย คือ "ครูไม่ควรชี้ส่วนหนึ่งส่วนใดของร่างกายซึ่งเป็นอวัยวะเพศของครูหรือนักเรียนเพื่อไปประกอบการสอน" และ "ครูประถมศึกษาทุกคนมีความสามารถที่จะสอนเพศศึกษาให้แก่เด็กนักเรียนได้"

002721

X วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความแตกต่างกันในความรู้เรื่องเพศของนักเรียนชายและหญิง

³⁰ บรรเทา อุทัยทัศน์, "ความคิดเห็นของครูระดับประถมศึกษาในโรงเรียนรัฐบาลที่มีต่อการสอนเพศศึกษา" (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2514) (อัครสำเนา).

2. เพื่อสำรวจความรู้ เรื่องเพศที่นักเรียนชายและหญิงรู้เกี่ยวกับเพศของตนเอง และ เพศตรงกันข้าม

X สมมติฐานของการวิจัย

ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐาน 2 ข้อ คือ

1. นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความรู้เรื่องเพศแตกต่างกัน
2. นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความรู้เกี่ยวกับเพศของตนเองและเพศตรงกันข้ามแตกต่างกัน

X ขอบเขตของการวิจัย

1. ในการวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งศึกษาความรู้ขั้นพื้นฐานเกี่ยวกับความรู้เรื่องเพศตามแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยนี้เท่านั้น
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งเป็นนักเรียนชาย 143 คน และนักเรียนหญิง 143 คน

คำจำกัดความ

ความรู้เรื่องเพศ ในการวิจัยครั้งนี้คือความรู้ขั้นพื้นฐานซึ่งเป็นความจริงเกี่ยวกับเรื่องเพศ อันเป็นส่วนหนึ่งของเพศศึกษา ซึ่งประกอบด้วยลักษณะต่าง ๆ 4 ประการคือ³¹

1. ลักษณะทางชีววิทยา (Biological aspect)
2. ลักษณะทางจิตวิทยา (Psychological aspect)
3. ลักษณะทางสุขวิทยา (Hygienic aspect)
4. ลักษณะทางสังคมวิทยา (Sociological aspect)

³¹ สุชาติ โสมประยูร, การสอนสุขศึกษา (พระนคร: โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2514), หน้า 75.

เพศศึกษา (Sex Education) คีแลนเดอร์ เอช เฟรดเคอริค³² (Kilander H.F.) ได้ให้ความหมายไว้ว่า เพศศึกษาเป็นการศึกษาที่จัดให้แก่เด็กให้อยู่ในขอบเขตของแต่ละเพศแต่ละวัยเพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ ทศนคติหรือความรู้สึกที่ดีในเรื่องธรรมชาติของเพศและพฤติกรรมระหว่างเพศ ความเกี่ยวข้องกับสุขภาพ สวัสดิภาพและมนุษยสัมพันธ์อันดีงามระหว่างกันทั้งในค่านส่วนตัวและส่วนรวม

นักเรียนชาย คือนักเรียนชายที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง สุ่มมาจากโรงเรียนรัฐบาลระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

นักเรียนหญิง คือนักเรียนหญิงที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง สุ่มมาจากโรงเรียนรัฐบาลระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

โรงเรียนชาย คือโรงเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีนักเรียนชายและอาจมีครูทั้งชายและหญิงทำการสอนอยู่ ในพื้นที่ได้แก่โรงเรียนวัดคณวรินทร์, โรงเรียนวัดควรวนิเวศ และโรงเรียนวัดราชาธิวาส

โรงเรียนหญิง คือโรงเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีนักเรียนหญิง อาจมีครูทั้งชายและหญิงทำการสอนอยู่ ในพื้นที่ได้แก่โรงเรียนสตรีวิทยา โรงเรียนวัดอัปสรสวรรค์ และโรงเรียนเบญจมราชูทิศ

การสำเร็จความใคร่ (Masturbation)³³ คือการกระตุ้นอวัยวะเพศจนเกิดความรู้สึกตอบสนองที่คนพอใจ เช่น การเคลื่อนไหวไปมาทำให้เกิดการถูไถบริเวณอวัยวะเพศขึ้น หรือเค็กบังเอิญคลำพบอวัยวะเพศแล้วเล่นจนเกิดความพอใจ เป็นต้น

³² H.F. Kilander, "Sex Education in the Schools (Lander: The American Company, Copyright 1970), p. 22.

³³ วันเพ็ญ บุญประกอบ "มาสเตอร์เบชันในทารก," สมาคมจิตแพทย์แห่งประเทศไทย ฉบับเรื่องเพศ, ปีที่ 18 ฉบับที่ 2 (เมษายน, 2516), หน้า 153.

นักเรียนส่วนมากจะมีประสบการณ์เกี่ยวกับการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองก่อนที่จะเข้าวัยหนุ่มสาว ผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับค่านี้อาจได้รายงานว่าการสำเร็จความใคร่เป็นเรื่องธรรมดาสำหรับเด็กชาย ส่วนเด็กหญิงไม่นิยมทำ³⁴ ซึ่งคนส่วนมากจะเรียนการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง หรือมีฉันทันทีจากเพื่อนวัยเดียวกัน ซึ่งการสำเร็จความใคร่นั้นเกิดขึ้นได้กับทุกวัย เริ่มตั้งแต่เด็กก่อน 3 ขวบ เมื่อเข้าวัยรุ่นและเกิดอีกครั้งตอนเป็นผู้ใหญ่ เมื่อมีความกักกันทางเพศ

X ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

ผลที่ได้รับจากการใช้แบบสอบถามความรู้เรื่องเพศ ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้นนี้อาจจะนำไปใช้เป็นส่วนหนึ่งในการพิจารณาหาทางปรับปรุงแก้ไขหลักสูตรหรือประมวลการเรียนการสอนวิชาต่าง ๆ ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับการให้การศึกษาเรื่องเพศ เช่น สุขศึกษา วิทยาศาสตร์ และสังคมศึกษา นอกจากนี้ยังสามารถไปประกอบการจัดหลักสูตรเพศศึกษาที่จะมีขึ้นในปีการศึกษาต่อ ๆ ไป เพื่อจะได้เน้นและซ่อมเสริมในเรื่องที่นักเรียนยังขาดอยู่

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

³⁴ Esther D. Scherle & Sally R. Williams, "Family life and Sex Education and Instruction," Masterbation, p. 109.